

РЕШЕНИЕ

№ 5968

гр. София, 03.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 18.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4716** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл.13, ал.5 от Закона за социално подпомагане /З./ и чл.16 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

Образувано е по жалба,вх.№ 12978/13.05.2013г. на съда от Т. П. Н. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх."Д", ап.№ 92, против Заповед № П-1-374/27.03.2013 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“-О. -С., при Агенция за социално подпомагане, потвърдена с Решение № РД 01-153/26.04.2013 г. на директора на Р. -С.-град. С оспорената заповед на жалбоподателката е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на чл.16 Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане/ППЗСП/.

В жалбата се твърди, че административният орган неоснователно е отказал отпускането на еднократна помощ, като не е преценил съобразно всички доказателства по преписката.

Ответникът - директор на дирекция „Социално подпомагане“-О.-С., чрез процесуалния си представител юрк.Л., оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.03.2013 г. жалбоподателката подава молба-декларация, вх.№ П-1-374 до дирекция „Социално подпомагане“ – район „О.“-С., с искане за отпускане на еднократна помощ за възстановяване на пари за претърпяна очна операция. На

18.03.2013 г. жалбоподателката е посетена у дома си от социален работник след което, на същата дата е изготвен съответния социален доклад, с което са спазени изискванията на чл.27 ППЗСП. При извършената проверка е установено, че жалбоподателката не притежава недвижими имоти, живее заедно със сина си Г. В. Г., който е поставен под пълно запрещение с влязло в сила съдебно решение на СГС по гр.д.№ 931/2005 г. Жалбоподателката е назначена за настойник на сина си Г. от органа по настойничество и попечителство при СО-район „П.". С експертно решение на ТЕЛК № 4697/02.10.2002 г. на жалбоподателката е определена 92 % трайно намалена работоспособност със срок до 01.10.2005 г. Единствен доход е пенсията в размер на 249,12 лв. На 06.03.2013 г. жалбоподателката претърпява операция на лявото око с поставяне на изкуствена леща, за което заплаща 800 лв., видно от представената по делото фактура № 15213/06.03.2013 г., издадена от [фирма]. Сумата за операцията жалбоподателката е събрала чрез заеми от познати. Предложението в социалния доклад е да бъде отпусната еднократна помощ в размер на 250 лв. На 27.03.2013 г. директорът на дирекция „Социално подпомагане” - район „О.”-С., издава заповед № П-1-374, с която отказва отпускането на исканата еднократна помощ. В мотивите на оспорената заповед е прието, че няма инцидентно възникнала потребност, тъй като операцията е планова, както и че не са изчерпани възможностите за помощ от близки. Тази заповед е обжалвана по административен ред пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане - С.-град, който с Решение № РД-01-153/26.04.2013 г. отхвърля жалбата като неоснователна. Административният орган приема, че липсват данни за възникнали инцидентно здравни, комунално-битови или други потребности, както и че не са изчерпани всички възможности за помощ от близки

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 16, ал. 1 ППЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

По смисъла на цитираната разпоредба към момента на подаване на молбата-декларация трябва да са се случили събития, които лицето и семейството му не са очаквали или не са могли да ги предвидят. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека. Всяко лице и семейство може да изпадне в трудна житейска ситуация, поради инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности. Затова в тези случаи законодателят не е въвел изискване за минимален доход и това е едно от изключенията на правилото по чл. 2, ал. 3 З., според което право на социални помощи имат българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини

не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по чл. 140 от Семейния кодекс да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности. Същественото в чл. 16 от ППЗСП е дали лицето или семейството, което иска еднократна помощ, е изпаднало в трудна житейска ситуация поради инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, с която не би могло да се справи само, независимо дали има доходи над гарантирания минимален доход.

В настоящия случай се установява, че нуждата на жалбоподателката не е възникнала в резултат на предвидимо събитие. През януари 2013 г. жалбоподателката заболява от грип, за което е лекувана в белодробното отделение на Инфекциозна болница, след което внезапно се появява липсата на зрение в едното око, което налага оперативната намеса. Този факт се установява както от показанията на разпитания свидетел З. П., така и от представената декларация от личния лекар на жалбоподателката д-р И.. Категорично е доказано, че преди заболяването през януари 2013 г. жалбоподателката не се е оплаквала от очни заболявания и не са ѝ давани направления за консултации с очен лекар. От изложеното следва, че потребностите на жалбоподателката са настъпили неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства, които са наложили неотложни разходи извън рамките на обичайните. Като е приел, че няма инцидентно възникнала нужда административният орган е постановил оспорената заповед в нарушение на материалния закон.

Принцип при определяне на социалните помощи е, че те се получават от лицата след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и помощ от задължените по закон да ги издържат лица. Разпоредбата на чл. 140, ал. 1, т. 1 от Семейния кодекс определя, че децата са от кръга на лицата, задължени по закон да дават издръжка. Жалбоподателката съжителства със сина си Г., поставен под пълно запрещение, с 96% намалена трудоспособност с чужда помощ, неработещ. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателката има и друг син – К., който със семейството си живее отделно. Възможностите на този син да подпомогне жалбоподателката въобще не са изследвани. Поради това съдът приема, че административният акт е немотивиран и досежно възможността на задълженото за издръжка лице К. Д. да подпомогне жалбоподателката.

По посочените причини оспорената заповед се явява постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена, а делото да бъде изпратено като административна преписка на компетентния административен орган за ново произнасяне по същество на молба – декларацията на Т. Н. от 07.03.2013 г. при съобразяване на горните мотиви. При новото разглеждане на преписката административният орган следва да съобрази релевантните обстоятелства за отпускане на исканата еднократна помощ като събере всички допустими и необходими доказателства, извърши служебни справки и ако прецени - да даде указания на Н. да представи допълнителни доказателства за установяване субективното и право на еднократна парична помощ, вкл. за възможностите на задължените по чл.140 СК лица да дават издръжка без особени затруднения. При всички случаи административният орган следва да има предвид, че влошаването на здравословното състояние и свързаното с него медикаментозно и оперативно лечение, е предпоставка за отпускане на помощ по чл. 16, ал. 1 ППЗСП.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен

съд София - град, 20 състав.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № П-1-374/27.03.2013 г., на директора на дирекция „Социално подпомагане”-район О.-С., потвърдена с Решение № РД 01-153/26.04.2013 г. на директора на Р. - С.-град.

ВРЪЩА делото като административна преписка на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район О. за ново произнасяне по молбата-декларация за отпускане на еднократна помощ, с вх. № П1-374 от 07.03.2013 г., подадена от Т. П. Н., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, в четирнадесетдневен срок, считано от влизането му в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четирнадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за постановяването му.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: